

ע"פ 36352/01/19 - יעקב ישראל נזרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 36352-01-19 נזרי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90507986041

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עינת אבמן-מולר
המבקש	יעקב ישראל נזרי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטות בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נאיל מהנא) מיום 2.8.18 ו-20.9.18, בגדרן נדחתה בקשתו של המבקש להישפט באיחור בגין דו"ח תנועה.

2. מכתבי הטענות עולה, כי למבקש נרשם דו"ח מצלמה ביום 21.3.17. לטענת המבקש, הדו"ח ניתן לאחר שהרכב נמכר לאחר, הגם שהבעלות ברכב לא נרשמה על שם הרוכש בשל חוב שנותר. המבקש טען, כי קיבל את הדו"ח והעבירו לרוכש לצורך הסדרת העניין, לרבות הסבת הדו"ח על שם הנהג. הדו"ח שולם ביום 13.7.17. לטענת המבקש, לאחר שהתברר לו כי הדו"ח שולם מבלי שהוסב על שם הנהג (מבלי שפורט מתי בדיוק נודע לו הדבר), הגיש בקשה לבית משפט לתעבורה להישפט באיחור. בית המשפט בהחלטתו מיום 2.8.18 קבע כי "ככלל, מששולם הדו"ח, רואים את הנאשם כאילו הודה באשמה, הורשע ונשא את עונשו (סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי). משכך, הבקשה נדחית".

זמן מה לאחר מכן הגיש המבקש בקשה נוספת להישפט באיחור. בהחלטתו מיום 20.9.18 קבע בית המשפט בזו הלשון: "הבקשה נדחית מאותם נימוקים. אין שינוי החלטה".

3. הבקשה שבנדון להארכת מועד להגשת ערעור הוגשה ביום 15.1.19. בבקשה נטען כי עם דחיית בקשתו הנוספת של המבקש בבית משפט קמא, חש המבקש "מפח נפש גדול" והיה "מדוכך עד מאוד", אך בשיחה שנערכה בין המבקש לבין בא-כוחו בסמוך לפני הגשת הבקשה שבנדון הוחלט כי לאור פסיקה עדכנית אודות תצלום אחד של שני רכבים, יש למבקש "קייס", ו"אל להם לומר נואש", ועל כן החליטו לפנות לבית משפט זה בבקשה "לפנים משורת הדין ועל אף חלוף הזמן להגשת הערעור" (סעיפים 11-12 לבקשה).

4. המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהבקשה שבנדון הוגשה בחלוף יותר מחמישה חודשים ממועד מתן החלטתו

של בית משפט קמא מיום 2.8.18. עוד נטען, כי אין בבקשתו הנוספת של המבקש לבית משפט קמא, שנדחתה בהחלטה מיום 20.9.18, כדי להקנות לו יתרונות דיונים, ובכל מקרה גם ממועד זה חלפו כ-4 חודשים עד להגשת הבקשה שבנדון. המשיבה טענה כי המבקש לא העלה כל טעם ממשי המסביר מדוע לא הגיש את הערעור בזמן וכי טענותיו לענין הפסיקה בענין המצלמות אינן מצדיקות הארכת המועד להגשת הערעור שכן היה מיוצג על ידי עורך דין בהליך הקודם ויכול היה להתייעץ עמו גם בנוגע להגשת ערעור.

5. לאחר בחינת החומר שלפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מועד להידחות. סמכות בית המשפט להאריך מועד להגשת ערעור מעוגנת בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). לבית המשפט שיקול דעת רחב בנוגע להארכת מועד להגשת ערעור, ובשונה מההליך האזרחי אין צורך ב"טעם מיוחד" לשם הארכת מועד בהליך פלילי. עם זאת, מתן ארכה אינו נעשה כדבר שבשגרה. הכלל הוא כי יש לקיים את המועדים הקבועים בחוק, בעוד שהארכת מועד היא היוצא מן הכלל וניתנת רק בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.06)). הפעלת סמכותו של בית המשפט צריכה להיעשות בשים לב, בין היתר, למהות ההליך; לפערי הכוחות בין הצדדים; לנסיבות אישיות; ולשאלה אם המערער היה מיוצג. מנגד, יש להתחשב בעקרון סופיות הדין; בצורך בהצבת גבול להימשכות ההליכים; באינטרס של הצד שכנגד ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות והוודאות; ובקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור שהוגש באיחור. בהקשר זה נפסק כי ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים הנוטים לדחיית הבקשה. בנוסף על אלה יש לשקול את סיכויי הלכאוריים של ההליך (ר', למשל, בש"פ 2956/09 ממו נ' מדינת ישראל (13.7.09); בש"פ 8569/09 לפידוס נ' מדינת ישראל (23.11.09)).

6. בעניינינו, מדובר באיחור לא מבוטל. לאור האיחור, על המבקש חל נטל מוגבר להוכיח התקיימותה של עילה המצדיקה את האיחור, כמו גם כי סיכויי בהליך טובים. בנטל זה לא עמד המבקש. טענתו כי חש מפח נפש מהחלטת בית המשפט והיה מדוכדך בגין כך אינה מהווה טעם, וודאי שלא טעם ממשי, שיש בו להצדיק הארכת המועד. המבקש היה מיוצג בבית משפט קמא והיה מודע גם לפסיקה בענין המצלמות, טענות שהועלו גם בבקשתו השניה בפני בית משפט קמא. בנוסף, לא מצאתי כי סיכויי ההליך טובים במידה המצדיקה את הארכת המועד. כאמור, הדו"ח נרשם ביום 21.3.17 ושולם ביום 13.7.17. בקשת המבקש לבית משפט קמא הוגשה כשנה לאחר מכן, ביולי 2018, מבלי שאף ניתן הסבר מספיק ומפורט לפשר השיהוי האמור (לענין זה השווה, למשל, רע"פ 2937/17 פלדמן נ' מדינת ישראל (2.4.17); עפ"ת (מחוזי ים) 24038-10-18 נוסן נ' מדינת ישראל (1.3.19); עפ"ת (מחוזי ים) עאסי פתח אללה נ' מדינת ישראל (3.12.18)). בהתחשב במכלול הטעמים שלעיל ובמהותו של ההליך, לא מצאתי כי יש בנסיבות המקרה כדי להצדיק הארכת המועד.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.